

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 48

Шинохти Ислом
Манобеъи Ислом
Халифаи Худованд

Нависандаи нақд:
Фалоҳатӣ

Халифаи Худованд

بسم الله الرحمن الرحيم

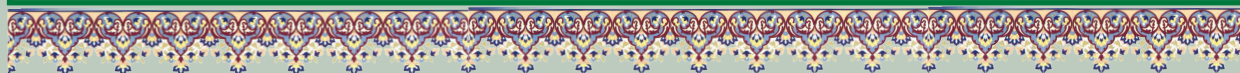
Нависандаи нақд: Фалохатӣ

Тарихи нақд: 15/07/2018

Аз матолиби шумо истифода мекунем. Худованд ҳазрати Мансур ва ёрони ўро тўли умр ва офият ато фармояд. Саволе дорам ва албатта бандаи ҳақир аз уламо ҳастам. Дар посух ба пурсише фармуда будед ки то имом Маҳдӣ наёяд зулм ва ҷавр ва ситам ва гуруснагӣ аз байн нахоҳад рафт ва то ҳокимияти Худованд тавассути фиристодаи Ў таҳаққуқ наёбад замин шӯразор хоҳад буд ва вазъ ба ҳамин минвол аст. Савол ин аст ки дар тарихи зиндагонии башар ҳамеша ҳам замин ҳолӣ аз ҳукумати ҳуччати Худованд набуда ва Доввуди набӣ ва Сулаймон ва ҳазрати Маҳаммад ва ҳазрати Алӣ ва ... ҳучатҳо ва фиристодагони Худо дар замин ҳукумат доштаанд, вале дар замони онон вазъият гулу булбул он таври ки шумо тасвир мекунед нашудааст. Бар акс ҷангҳо ва дасисаҳо ва хунрезӣҳо бештар ҳам шуда. Шумо бо истинод ба кадом собиқа мефармойед ки агар валии Худо ҳукумат кунад ҳама чиз хуб хоҳад буд????

Фармуда будед ки дар он вақт дигар ба навъи башар ки ҳеч балки ба ҳайвонот ҳам зулм нахоҳад шуд. Хуб ин мисли ин аст ки агар савол шавад аз шумо ки чи роҳкоре барои рафъи гуруснагӣ дар ҷаҳон доред бифармойед ки физиулозии бадани инсонро тавре дасткорӣ кунем ки аслан гурусна нашавад ва ниёз ба ғазо надошта бошад. Агар башар дар рӯзе ба ин тақомул бирасад ки албата ҳатман мерасад ки гуноҳ накунад зулм ва ҷавр ва тачовуз накунад он гоҳ ҳазрати Маҳдӣ арвоҳуно фидо ки ҷойи худ, ман ва шумо ҳам метавонем бар ҷаҳон ҳукумат кунем. Дар ҳоли ҳозир ҳазрати Маҳдӣ агар зухур ҳам бикунад, коре аз пеш нахоҳад бурд; Чун башар ба он дараҷа аз камол нарасидааст ва зулм камокон дар ғӯша ва канор вучуд хоҳад дошт. Ҳазрат сад миллион маъмур ҳам дар ҳама ҷо бигуморад боз ҳам гуноҳ вучуд хоҳад дошт; Чун гуноҳ кардан ҷузви табиъати башар шудааст.

Масъалаи баъдӣ ин аст ки оё имом Маҳдӣ ташриъӣ ҳукумат хоҳад кард ё аз вилояти таквинӣ барои ҳидояти башар баҳра хоҳад бурд. Агар ба

Халифани Худованд

сурати таквинӣ коре кунанд ки баршар одам бишавад ки хилофи суннати Парвардигор аст; Чун агар чунин буд Худованд аз ҳамон ибтидо тавре инсонро меофарид ки аслан майле ба гуноҳ надошта бошад ва хидоят шуда зиндагӣ кунад дар он сурат ниёзе ба ин ҳама Паёмбар ҳам набуд, вале дар ғайри ин сурат имом Маҳдӣ раҳбар ё имоме хоҳад буд ки мардумро бо баён ва амали ҳолис ба роҳи рост хидоят хоҳад кард ва ин амал яъне хидояти ташриӣ шояд ҳазорон сол тӯл бикашад. Ҳамчунонки то имрӯз тул қашида. Мардум ҳақро аз маҷроҳои гуногун билохира дарёфт кардаанд. Касе ки таҷовуз мекунд ва ҳаққи афродро меҳурад худ воқиф аст ки ин зулм ҳаст, вале анҷом медиҳад. Бо ҳузури имом Маҳдӣ ҳам ин амалро анҷом хоҳанд дод. Магар инки аз асос ва таквинан иваз шавад ки шарҳаш дар боло зикр шуд. Бо ин авсоф имом Маҳдӣ зухур нахоҳад кард; Чун натиҷаи зухурашро ҳазраташ худ ба вузӯх мебинад ва аз шумо ки инсонӣ фарҳефтае ҳастед хеле баъид аст ки мардумро ба зухур ва дуъо барои зухур фаро меҳонед. Агар замина муҳаё шавад ҳазрат лаҳзае даранг нахоҳад кард. Ин замина ҳамон тавр ки арз шуд ба дуъо кардан ва интизори зухур ва заминасозӣ нест, балки ба тақомули инсон банд аст ва бо ҳисоб китоби ман ҳақир, ҳазрат ҳазор соли дигар шояд зухур кунад. Дар он ҳангом башар бо саводтар ва фаҳмидатар хоҳад буд; Чун ҳар лаҳза мутақомилтар мешавад. Бо эҳтиром

Носух ба накди шумораи: 9

Тарихи носух ба накд: 22/07/2018

Бародари фозил!

Лутфан ба нуқоти зер тавачҷуҳ фармойед:

Аввалан инки замин бо зухури имом Маҳдӣ алайҳи салом аз адолат пур мешавад ҳамон тавр ки аз зулм пур шудааст, иддаёи мо нест то бо инкор ва интиқоди шумо мувоҷеҳ шавад, бал ваъдаи Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аст ки дар ривоёти мутаваҷҷир ва машхур омада ва таъбан эътиқод ба он бар ҳар мусалмоне воҷиб аст. Лизо инки бо чанд аломати суъол пурсидаед: <<Шумо бо истиноб ба кадом собика мефармойед ки агар валии Худо ҳукумат кунад ҳама чиз хуб хоҳад буд????>> шойистаи чанд аломати таъҷҷуб аст!

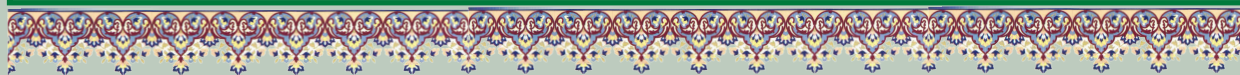

Халифаи Худованд

Сониян бар хилофи тасаввури шумо, пур шудани замин аз адолат ба маънои он нест ки ҳеч як аз мардум гуноҳ накунад, то бо ҳисоби шумо ҳазор соли дигар ба тӯл анҷомад; Зеро возеҳ аст ки умуми мардум ҳеч гоҳ ба дараҷаи исмат намерасанд; Бо таваҷҷуҳ ба инки зарфият ва истеъдоди онон мутафовит аст ва табиъат ва ғаризаи онон гуноҳро иқтизо мекунад ва тавфиқи умумашон аз ҷониби Худованд зарурат надорад, балки бар хилофи маъийати Ёст; То ҷойе ки дар барҳи ривоёт омадааст: Агар шумо гуноҳ накунед, Худованд касони дигареро меоварад ки гуноҳ кунанд ва аз Ё омӯзиш бихоҳанд! Аз ин гузашта, агар умуми мардум ба дараҷаи исмат бирасанд дигар ба маъсум эҳтиёҷе надоранд то барои онон зухур кунад ва зухури ӯ барои онон таҳсили ҳосил аст. Бинобарин, зухури ӯ барои онон матаваккиф бар гуноҳ накардани онон нест, балки гуноҳ накардани онон –агар мумкин бошад– мутаваккиф бар зухури ӯст ва ин акси тасаввури шумо аст. Вонгаҳе чизе ки монеъи зухури халифаи Худованд дар замин шуда, ҳамаи гуноҳони мардум набуда то таҳаккуки он мутаваккиф бар исмати онон бошад, балки яке аз гуноҳони онон буда ва он ҳамоно адами ҳимояти кофӣ аз ӯст ва бо ин васф, агар ҳамаи онон гуноҳкор бошанд, вале аз халифаи Худованд дар замин ҳимояти кофӣ кунанд, ӯ барои онон зухур мекунад ва заминро аз адолат пур мегардонад, ҳамон тавр ки аз зулм пур шудааст. Аз ин рӯ, дар гуфторе аз аллома Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло омадааст:

«!لَوْ زَنَى رَجُلٌ أَوْ سَرَقَ حَيٌّ مِنْ أَنْ يُبَايِعَ رَجُلًا لَمْ يَأْتِرِ اللَّهُ بِمُبَايَعَتِهِ» <<Агар касе зино кунад ё муртакиби сирқат шавад беҳтар аз он аст ки бо касе байъат кунад ки Худованд ба байъат кардан бо ӯ амр накардааст!>> (Гуфтори 123 фақари 3)

Вонгаҳе гуноҳ кардани мардум мунофоте бо пур шудани замин аз адолат надорад то баъд аз зухури имом Маҳдӣ алайҳи салом мунтафӣ шавад. Чизе ки бо пур шудани замин аз адолат мунофот дорад, ҳокимияти гуноҳкорон аст ки бо сӯи истифода аз қудрати худ, гуноҳро дар ҷаҳон мегустаронанд; Вагарна ҳаргоҳ гуноҳкорон маҳкум ва на ҳоким бошанд, пур шудани замин аз адолат мумкин аст; Чароки ҳаргоҳ яке аз онон гуноҳ кунад, мутобиқ бо аҳкоми Худованд мучозот мешуд ва ин худ ҷилвае аз

Халифаи Худованд

адолат аст. Бинобарин, монеъи зухури имом Маҳдӣ алайҳи салом, дурӯғ гуфтани Зайд ва ғайбат кардани Амр ва дуздӣ кардани Бакр ва зино кардани Ҳорис нест, бал ҳокимияти онон бар ҷаҳон аст ки ҳаргоҳ ҷойи худро ба ҳокимияти халифаи Худованд дар замин диҳад, ҷаҳон аз адолат пур мешуд, ҳамон тавр ки аз зулм пур шудааст.

Солисан шумо муроди аллома ҳафизахуллоҳ таъоло аз <<Ҳокимияти халифаи Худованд дар замин>> ро дарк нафармудаед ки пиндоштаед ҳокимияти Ё дар замони Паёмбар ва Алӣ ибни Абӣ Толиб вучуд доштааст; Зеро муроди он ҳазрат аз ҳокимияти халифаи Худованд дар замин, ҳокимиятӣ мутаазил ва маҳдуд нест, балки ҳокимиятӣ <<Мустақар>> ва <<Ҷаҳонӣ>> аст; <<Мустақар>> ба маънои инки ҳокимияти Ё аз суботи кофӣ бархурдор бошад ва бо мунозибаи ҷиддӣ монанди мунозиба Муъовия бо Алӣ ибни Абӣ Толиб мувоҷеҳ набошад; Зеро дар ғайри ин сурат, замон ва нуруи ӯ сарфи дифоъи мунозиба ва таҳсили истиқрор мешавад; Чунонки дар гуфторе аз аллома ҳафизахуллоҳ таъоло омадааст:

«لَوْ أَنَّ عَلِيًّا ظَفَرَ بِمُعَاوِيَةَ يَوْمَ الصَّفِّينَ لَمَلَأَ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَلَكِنْ مَنَعَهُ الْخَوَارِجُ فَأَخَّرَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ يُقَالُ لَهُ الْمُهْدِيُّ فَسَيَخْرُجُ فَيُحَارِبُ رَجُلًا مِنْ ذُرِّيَّةِ مُعَاوِيَةَ فَيُظْفَرُ بِهِ فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا» <<Агар Алӣ дар рӯзи Сиффин бар Муъовия ҷира мешуд, ҳароина заминро аз адл ва дод пур мекард ҳамон тавр ки аз зулм ва ситам пур шуда буд, вале хаворич ӯро боз доштанд, пас Худованд онро то (зухури) марде аз зуррияти ӯ ба таъхир андохт ки ба ӯ Маҳдӣ гуфта мешавад, пас ба зудӣ хуруҷ мекунад, пас бо марде аз зуррияти Муъовия мечангад, пас бар ӯ ҷира мешавад, пас заминро аз адл ва дод пур мекунад ҳамон тавр ки аз зулм ва ситам пур шудааст!>> (Гуфтори 128 фақари 5)

Ва <<Ҷаҳонӣ>> ба маънои инки ҳокимият халифаи Худованд монанди ҳокимияти Паёмбар, маҳдуд ба як минтақаи хос набошад, балки ҳамаи манотикро дар бар гирад; Зеро дар ғайри ин сурат, зулми мавҷуд дар манотиқи дигар бар адолати мавҷуд дар минтақаи ӯ соя меандозад ва асар мегузорад ва ин ба маънои лузumi чиҳод барои густариши ҳокимияти Ё бар саросари ҷаҳон аст; Чунонки дар китоби <<Бозгашт ба Ислом>> омадааст:

Халифаи Худованд

<<Маънои чиход дар Ислом, ҷангидан бо касоне аст ки ба ҳокимияти Худованд бар замин тан дар намедиханд ва ҳокимонӣ ҷуз Ёро мечӯянд то бо нуқсон ва заволи онон, заминаи ҳокимияти ӯ бар он фароҳам шавад; Чароки бо вучуди ҳокимияти ғайри Ё бар он, қаҳран ҳокимияти Ё бар он мумкин нест; Бо таваҷҷуҳ ба инки дар амал, ҳар сарзамине танҳо як ҳоким метавонад дошта бошад ва бо ин васф, Ё бар ҳар сарзамине ки ғайри Ё бар он ҳокимият дорад, ҳоким нест; Балки дар саросари замин, бо таваҷҷуҳ ба ваҳдати табиъиаш, ҷуз як ҳоким наметавонад вучуд дошта бошад ва бо ин васф, то ҳангоме ки дар саросари замин, ҳокиме ҷуз Худованд вучуд дорад, ҳокимияти Худованд бар он таҳаққуқ наёфта ва ин дар ҳоле аст ки ҳар гоҳ ҳокимияти Ё бар саросари замин таҳаққуқ ёбад, арз ва тӯли он аз адолат пур мешавад, ҳамонгуна ки аз зулм пур шуда ва ин маслиҳате барои ҳамагон аст.>> (с333) <<Бо таваҷҷуҳ ба инки чизҳои мавҷуд дар ҷаҳон, аз якдигар мунқатиъ ва мустақил нестанд, балки ба якдигар муттасил ва вобастаанд ва аз якдигар асар мепазиранд ва бар якдигар асар мегуздоранд ... Бинобарин, зулм монанди тоъун сароят мекунад ва монанди қорҷ таксир мешавад ва аз як чиз ба ду чиз ва аз ду чиз ба ҷаҳор чиз ва аз ҷаҳор чиз ба ҳашт чиз ва ба ҳмин тартиб то ҳама чиз густариш меёбад ва бо ин васф, адолат танҳо ҳангоме муҳаққақ мешавад ки ҳамаи зулм дар замин аз миён биравад, на инки танҳо бахше аз он нобуд гардад; Зеро то ҳангоме ки бахше аз зулм дар замин вучуд дорад, ба ҳамаи замин мунташир мешавад, монанди оташи кучак дар анбори қоҳ ки ба суръат ҳамаи онро фаро мегирад; Ҳамчунонеки ҳамаи замин, маҷмуъаи воҳид ва мунсаҷам аст ва сарзаминҳои он ба якдигар пайваста ва вобастаанд ва агар дар сарзамине аз он золиме вучуд дошта бошад, сарзаминҳои дигари он ба зулм қашида мешаванд ва бо ин васф, адолат ё дар ҳамаи ҷо падида меояд ва ё дар ҳеҷ ҷо падида намеояд ва адолати нисбӣ ва таъбиъӣ мумкин нест.>> (с284 ва 285)

Аз инҷо доништа мешавад ки ҳокимияти халифаи Худованд дар замин

Халифаи Худованд

ҳеҷ гоҳ то кунун падида наёмада ва пур будани замин аз зул натиҷа ва гувоҳи ҳамин аст.

Робӣён аз шумо ки аҳли илм ҳастед баъид аст чунин муғолитае ки <<Заминасосӣ>> барои зуҳури халифаи Худовандро дар радифи <<Дуё кардан ва интизор>> барои он қарор диҳед ва бифармойед ки ҳамагӣ яқсон ва бефойидаанд! <<Заминасосӣ>> барои зуҳури халифаи Худованд, ба маънои рафъи мавонеъи зуҳури ўст ки чиҳод дар роҳи Худованд маҳсуб мешавад ва ҳаргиз бо нишастан ба дуё ва интизор, яқсон нест; Чунонки Худованд фармудааст: *﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۖ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾* (Нисоъ/ 95); <<Касоне аз мӯъминон ки бидуни узре нишастаанд ва чиҳод кунандагони дар роҳи Худованд бо молҳо ва ҷонҳошон бо якдигар баробар нестанд, Худованд чиҳод кунандагони дар роҳи Худованд бо молҳо ва ҷонҳошонро бар нишастагон дараҷаи бартар бахшида ва ҳамаро (ба нисбати аъмолашон) ваъдаи хуби дода ва чиҳод кунандагонро бар нишастагон бо подошӣ азим бартарӣ додааст>>. Вонгаҳе <<Заминасосӣ>> барои зуҳури халифаи Худованд, чизе аст ки Паёмбар ба он башорат дода ва ба унвони намуна, фармудааст: *﴿يُخْرِجُ أَهْلَ خُرَاسَانَ فِي﴾* <<Гурӯҳе аз машриқ берун меоянд ва барои ҳукумати Маҳдӣ заминасосӣ мекунанд>> Ва фармудааст: *﴿يُخْرِجُ أَهْلَ خُرَاسَانَ فِي﴾* <<Аҳли Хуросон дар талаби Маҳдӣ берун меоянд, пас барои ӯ даъват мекунанд ва ўро ёри мерасонанд>> Ва фармудааст: *﴿إِنَّا أَهْلُ بَيْتٍ اخْتَارَ لَنَا اللَّهُ الْآخِرَةَ عَلَى الدُّنْيَا وَإِنَّ أَهْلَ بَيْتِي سَيَلْقَوْنَ بَعْدِي بِلَاءً وَتَطْرِيدًا وَتَشْرِيدًا، حَتَّى يَأْتِيَ قَوْمٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ - أَوْ قَالَ: مِنْ قِبَلِ خُرَاسَانَ - مَعَهُمْ رَايَاتٌ سَوْدٌ يَسْأَلُونَ الْحَقَّ فَلَا يُعْطَوْنَ، ثُمَّ يَسْأَلُونَهُ فَلَا يُعْطَوْنَ، ثُمَّ يَسْأَلُونَهُ فَلَا يُعْطَوْنَ، فَيَقَاتِلُونَ فَيَنْصُرُونَ فَيُعْطَوْنَ مَا سَأَلُوا، فَلَا يَقْبَلُونَهُ حَتَّى يَدْفَعُوا إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، فَيَمْلَأُهَا قِسْطًا كَمَا مَلَأُوهَا جَوْرًا، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ أَوْ مِنْ أَغْصَانِكُمْ فَلْيَأْتِيَهُمْ - وَ فِي رِوَايَةٍ: وَلْيَأْتِيَهُمْ - وَلَوْ خَبَأَ عَلَى الْقَلْعِ فَإِنَّهَا رَايَاتٌ هُدًى﴾* <<Ҳаройина мо аҳли байте ҳастем ки Худованд охиратро бароямон нисбат ба дунё ихтиёр кардааст ва ҳаройина аҳли байти ман пас аз ман бало ва рондагӣ ва оворагӣ хоҳанд дид, то он гоҳ ки гурӯҳе аз ҷониби машриқ –ё фармуд: Аз ҷониби Хуросон– биёянд ки бо онон парчамҳои сиёҳе аст, пас ҳақро мутолиба мекунанд вале ба онон дода намешавад, сипас онро мутолиба мекунанд вале ба онон дода намешавад, сипас онро мутолиба мекунанд вале ба онон дода намешавад, пас ба ҷанг рӯй меоваранд ва ба пирӯзӣ

Халифаи Худованд

мерасанд, пас чизе ки мутолиба карданд ба онон дода мешавад вале онро намепазиранд то инки онро (бидуни созиш мегиранд ва) ба марде аз аҳли байти ман месупоранд, пас заминро аз адолат пур мекунад ҳамон тавр ки аз ситам пураш кардаанд, пас ҳар кас аз шумо ё аз ояндагони шумо ки онро дарк кард бояд ба сӯй онон бишитобад –дар ривоятӣ дигар: Ва бо онон байъат кунад– агарчи чаҳор дасту по бар рӯйи барф; Чароки онҳо парчамҳои ҳидоят ҳастанд.>> (Барои огоҳӣ аз шӯҳрат ва тавотури ин ривоят, бингаред ба: [Пурсиш ва посухи 318](#))

Аз инҷо доништа мешавад ки назари шумо дар бораи заминасозӣ барои зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом, қомилан дар нуқтаи муқобили назари Паёмбар қарор дорад ва ҳамин барои нодурустии он кофӣ аст.

Бар ин асос, мо шаҳодат медиҳем ки заминасозӣ барои зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом ҳақ аст ва даъвати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло ба сӯй он ҳақ аст ва пур шудани замин аз адолат бо таҳаққуқи он ҳақ аст ва Худованд ваъдаи худро ҳилоф намекунад ва бо ин васф, олим касе аст ки мардумро аз раҳмати Худованд ноумед намегардонад ва аз ҷиҳод дар роҳи ӯ ва шитофтани ба ёрии халифааш боз намедорад ва аз ҳимояти касе ки дар ин кор пешқадам шудааст худдорӣ намекунад ва ҳақро чун барояш ошкор шуд мепазирад ва оқибат барои парҳезкорон аст.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошино шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

